

Uitgifte

Repertoriumnummer

2025/ 326

Datum van uitspraak

9 februari 2026

Rolnummer

2025/AB/140

Beslissing waartegen beroep
arbeidsrechtbank Leuven
19 november 2024
23/567/A

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

vijfde kamer

arrest

COVER 01-00004717900-0001-0014-01-01-1

Verwerende partij te veroordelen tot alle kosten van het geding;

Te acteren dat concludant zich in ondergeschikte orde niet verzet tegen de gevorderde aanstelling van een geneesheer-deskundige met de inzake arbeidsongevallen gebruikelijke opdracht;

In dat geval de gerechtskosten aan te houden;”

7.

Federale Verzekeringen vorderde voor de arbeidsrechtbank

“De vorderingen van eiser ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren;

Dienvolgens, te zeggen voor recht dat er geen sprake is van een arbeidsongeval in hoofde van eiser.

In ondergeschikte orde, alvorens recht te doen, een geneesheer-deskundige te willen aanstellen met de inzake arbeidsongevallen gebruikelijke opdracht, teneinde eiser te onderzoeken, het al dan niet oorzakelijk verband te bepalen tussen de letsels (of het letsel) van eiser en de feiten van 18 juni 2021, evenals advies te geven inzake de vergoedingen waarop eiser aanspraak kan maken krachtens de wetgeving op de Arbeidsongevallen.

In ieder geval, eiser te horen veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de wettelijk voorziene rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van € 163,98.”

8.

Met een vonnis van 19 november 2024 (A.R. nr. : 23/567/A), heeft de arbeidsrechtbank als volgt beslist :

*“rechtsprekend op tegenspraak,
verklaart de vordering ontvankelijk,
zegt voor recht dat de feiten die zich op 18 juni 2021 hebben voorgedaan een arbeidsongeval zijn,
vooraleer verder recht te spreken benoemt als deskundige
dr. K. De M [REDACTED]
[REDACTED] 3150 Haacht*

met de opdracht:

” Betrokkene aan een volledig onderzoek te onderwerpen met betrekking tot het ongeval van 18 juni 2021

en, na zich omringd te hebben van alle nuttige inlichtingen of gegevens en zich zo nodig in verbinding te hebben gesteld met wie het behoort en/of gespecialiseerde onderzoeken te hebben laten uitvoeren,

Appellante te veroordelen tot de kosten van het hoger beroep;”

IV. De procedure voor het arbeidshof

11.

Het hof heeft kennis genomen van de procedurestukken, in het bijzonder :

- het bestreden vonnis
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen op de griffie van dit hof op 25 februari 2025
- de door de partijen neergelegde conclusies en stukken

De partijen hebben gepleit op de openbare zitting van 8 december 2025.

De zaak werd vervolgens in beraad genomen.

Het hof heeft toepassing gemaakt van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

12.

Het blijkt niet dat het vonnis werd betekend. Het hoger beroep is ontvankelijk.

V. De beoordeling van het geschil door het arbeidshof

13.

Het hof merkt op dat geen enkele partij de formele weigering van de Federale Verzekeringen om het arbeidsongeval te erkennen, neerlegt. Het is dus niet zeker of de arbeidsongevallenverzekeraar de bepalingen van artikel 63 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 heeft nageleefd.¹

14.

¹ Overeenkomstig artikel 63 § 1 moet de verzekeringsonderneming die weigert het ongeval ten laste te nemen of die oordeelt dat er twijfel bestaat inzake de toepassing van de wet op het ongeval, binnen de dertig dagen die volgen op de ontvangst van de verklaring het Fonds voor arbeidsongevallen verwittigen. Het Fonds voor arbeidsongevallen kan een onderzoek instellen naar de oorzaken en de omstandigheden van het ongeval en maakt dan een proces-verbaal op.

Artikel 63 § 2 bepaalt: “ In het geval bedoeld bij § 1 of zo de verzekeringsonderneming weigert het ongeval als een arbeidsongeval te erkennen verwittigt hij binnen dezelfde tijd de verzekeringsinstelling, waarbij de getroffene is aangesloten of waar hij is ingeschreven overeenkomstig de wetgeving betreffende de verplichte verzekering tegen ziekte- en invaliditeit. Die kennisgeving, vergezeld van een afschrift van de aangifte van het ongeval, geldt als een verklaring van arbeidsongeschiktheid die tijdig bij de verzekeringsinstelling werd ingediend.”

Voor de niet naleving van deze bepalingen kunnen administratieve geldboeten opgelegd worden (artikel 91 bis arbeidsongevallenwet).

De arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 bepaalt:

- *"Voor de toepassing van deze wet wordt als arbeidsongeval aangezien elk ongeval dat een werknemer tijdens en door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst overkomt en dat een letsel veroorzaakt."* (artikel 7 eerste lid);
- *"Het ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de overeenkomst wordt, behoudens tegenbewijs, geacht als overkomen door het feit van de uitvoering van die overeenkomst."* (artikel 7 derde lid).
- *"Wanneer de getroffene of zijn rechthebbenden benevens het bestaan van het letsel, een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, wordt het letsel, behoudens tegenbewijs, vermoed door een ongeval te zijn veroorzaakt"* (artikel 9).

15.

Overeenkomstig vaststaande rechtspraak van het Hof van Cassatie is een ongeval overkomen *tijdens de uitvoering* van de arbeidsovereenkomst wanneer de werknemer op het ogenblik van het ongeval *onder het gezag* van de werkgever staat (Cass., 9 november 2015 en Cass. 26 april 2004, www.juportal.be). De gezagsverhouding duurt in beginsel zolang de werknemer *ten gevolge van het verrichten van de arbeid in zijn persoonlijke activiteit en vrijheid wordt beperkt* (vgl. Cass., 9 november 2015, www.juportal.be). De gezagsverhouding is dus niet noodzakelijk besloten binnen de arbeidstijd en de uitvoering van de arbeidsovereenkomst valt ook niet steeds met het eigenlijk verrichten van arbeid samen (vgl. Cass. 26 september 1989, *R.W.*, 1989-90, 680). Artikel 7 van de arbeidsongevallenwet sluit niet uit het ongeval dat op elke andere plaats en tijd dan die van de uitvoering van de overeenkomst kan gebeuren (Cass. 5 juni 1989, *R.W.*, 1989-90, nr 20).

16.

De heer G. [REDACTED] bezorgde aan de inspecteur van de verzekeraar zijn schriftelijke versie van de feiten:

"Op het moment van het ongeval was ik iets meer dan een jaar tewerkgesteld bij de firma Verhelst Aannemingen alwaar ik steeds als werfleider werd ingeschakeld. Vrijdag 18/06/2021 diende ik te werken in uurrooster van 07u00 tot en met 17u00. Wij waren die bewuste dag aan het werk op een werf gelegen te Antwerpen genaamd "Antwerpen Nieuw-Zuid". Wij werden in dit project ingeschakeld voor de weg-en groenaanleg. Het was een grootschalig project waarbij er op deze site heel wat gebouwen werden opgericht door verschillende nevenaannemers. Één van deze gebouwen bestond uit een school. Wij waren die ochtend bezig in functie van een oplevering van een zijstraat en een deel van de hoofdstraat. De uiteindelijke oplevering deed zich kort na de middag voor. Na de oplevering wou ik samen met de collega's en betrokken architecten iets gaan drinken in het gebouw recht tegenover de school. Op het moment wij dit gebouw binnenstapten merkte mijn collega (J. [REDACTED] V. [REDACTED]) op dat de stelling ter hoogte van het schoolgebouw aan het instorten was. Wij merkten op dat de stelling en een deel van het gebouw plots instortte. In een reflex besloot ik het ingestorte gebouw in te gaan om de aanwezige arbeiders in nood te kunnen helpen. J. [REDACTED] bleef evenwel buiten en trachtte van daaruit de situatie in te schatten.

Meteen bij het binnenkomen van het gebouw wat het één grote chaos. Ik heb vrij snel een persoon kunnen helpen en kunnen begeleiden naar de uitgang. Ik ben vervolgens opnieuw naar binnen gegaan en heb hierna nog twee mannen kunnen helpen en eveneens naar een veilige zone kunnen begeleiden. Toen ik het gebouw opnieuw naar buiten kwam waren de hulpdiensten reeds aanwezig en besloot ik de verdere afhandeling langs de zijlijn verder op te volgen.

Ik wens op te merken dat ik samen met J. [REDACTED] in het heetst van de strijd de werfleiding van het schoolgebouw tegen het lijf ben gelopen. De arbeiders in nood schreeuwden het uit tegen deze personen en riepen dat het allemaal hun schuld was. Ik dien op te merken dat dit een serieuze impact op mij heeft gemaakt als werfleider. Ik besepte plots dat ik steeds de verantwoordelijkheid had over heel wat mensenlevens.

Na de eerste momenten van het ongeval ben ik samen met de collega's ter plaatse gebleven tot wanneer wij de plaats van het ongeval mochten verlaten, ik denk dat ik omstreeks 17u00 de werf heb verlaten en ben hierna opnieuw huiswaarts gegaan. Ik wens op te merken dat ik bij het thuisgekomen nog steeds enorm onder de indruk was van de feiten. Ik besloot het weekend rustig aan te doen in de hoop de feiten een plaats te geven. Zondag ging ik met mijn vrouw gaan fietsen maar diende halverwege rechtsomkeer te maken omdat ik fysisch niet meer kon verdergaan. Ik kon gewoonweg niet meer, mijn lichaam liet dit niet meer toe. Ik besloot maandag 21/06/2021 opnieuw te gaan werken. Eens op het werk heb ik de feiten nogmaals met Jens besproken en werd een herdenking ingepland. Ik wens op te merken dat ik uiteindelijk ben blijven doorwerken tot en met 05/07/2021.

Tijdens deze periode vond er een gesprek plaats met een nevenaannemer dat opnieuw heel wat indruk op mij heeft gemaakt. Zo kwam er een werfleider van een andere firma navraag doen bij mij en J. [REDACTED] of wij wel goed waren verzekerd in hoedanigheid van werfleider voor dergelijke ongevallen. Hij beweerde dat elke werfleider afzonderlijk zou moeten verzekerd zijn voor dergelijke gevallen. Gezien ik volledig uit de lucht viel kreeg ik het plots benauwd. Mocht er zoiets voorvallen dan zou dit immers betekenen dat alles op mijn nek zou kunnen terechtkomen.

Verder wens ik op te merken dat wij vanuit de firma geen enkele vorm van slachtofferbegeleiding hebben gekregen. Er werd ook nooit gevraagd of alles in orde was met mij. Er werd niet naar mij omgekeken en de feiten werden intern enorm geminimaliseerd. 05/07/2021 heb ik mijn werkdag aangevat. Toen er evenwel plots hulpdiensten ter hoogte van de werf naderden blokkeerde ik volledig. Het is toen dat ik besepte dat dit niet normaal was en ik dringend hulp diende te zoeken. Ik heb uiteindelijk met heel veel moeite mijn werkdag kunnen voltooien. Ik heb vervolgens mijn huisarts geconsulteerd die mij arbeidsongeschikt verklaarde omwille van psychische redenen. Omdat ik de feiten geen plaats kon geven en nog steeds niet kon functioneren werd ik doorverwezen naar een psycholoog die ik tot vandaag nog steeds raadpleeg.

Heden ervaar ik zowel mentaal als fysiek nog te veel hinder om de werken te hervatten.”.

17.

De preventieadviseur van de werkgever, de heer B■■■■■■■■■■ die zelf niet aanwezig was op de werf te Antwerpen, verklaarde het volgende in zijn e-mail van 13 juli 1922 aan Federale Verzekeringen :

“Geachte, Wat de aangifte van het arbeidsongeval van W■■■■■■■■■■ G■■■■■■■■■■ dd. 18/06/2021 via Fedris betreft hadden wij graag volgende zaken verduidelijkt:

A) De omstandigheden van het ongeval:

W■■■■■■■■■■ G■■■■■■■■■■ was ten tijde van het ongeval werfleider op onze werf in Antwerpen-Zuid waar wij instaan voor de uitgraving van de bouwputten en de omgevingsaanleg.

Op 18 juni 2021 stortte één van de in aanbouw zijnde gebouwen deels in (zie: <http://www.hln.be/dossier/school-in-opbouw-ingestort-in-antwerpen—dbc28f653-39b6-4c3d-b94d-1173c79b2fb7/>).

Op dat ogenblik waren geen werknemers van Verhelst Aannemingen aan het werk in het gebouw of in de onmiddellijke omgeving van het gebouw.

Verhelst Aannemingen was ook niet betrokken bij de andere fasen van de bouw van dit gebouw.

Op het ogenblik van de instorting had W■■■■■■■■■■ wel samen met zijn projectleider, J■■■■■■■■■■ V■■■■■■■■■■ naar aanleiding van de definitieve oplevering van één van de werfzones plaatsgenomen in het café aan de overzijde van het betrokken gebouw.

Toen W■■■■■■■■■■ en J■■■■■■■■■■ merkten dat het gebouw aan het instorten was, zijn ze uit het café gelopen.

Toen het stof weggetrokken was, hoorde men hulpkreten vanuit het ingestorte gebouw en is W■■■■■■■■■■ toen, op eigen initiatief waarbij hij gehoor gaf aan zijn eigen burgerzin, het gebouw in gelopen om hulp te bieden aan de getroffen personen.

B) Ziekteverloop W■■■■■■■■■■ G■■■■■■■■■■

Op 6 juli 2021 is Wouter wegens ziekte niet meer naar het werk gekomen. Waarbij W■■■■■■■■■■ als hoofdreden aangeeft dat hij mentale problemen heeft.

Op heden (12 juli 2022) is W■■■■■■■■■■ nog steeds niet terug aan het werk.

Ons inziens kan de huidige mentale toestand van W■■■■■■■■■■ niet als arbeidsongeval beschouwd worden omwille van volgende redenen:

1) Op het ogenblik dat W■■■■■■■■■■ het gebouw betrad, fungeerde hij niet meer binnen zijn arbeidsovereenkomst en/of onder het gezag van de werkgever maar handelde hij voor eigen rekening.

2) De gebeurtenissen op 18 juni 2021 zijn mogelijks niet de enige aanleiding voor de mentale problemen maar zijn misschien louter de druppel die de emmer liet overlopen.

Met vriendelijke groeten - B■■■■■■■■■■ E■■■■■■■■■■ Preventieadviseur”.

18.

Het blijkt dat de werkgever van de heer G■■■■■■■■■■ (Verhelst Aannemingen) wel degelijk werkzaam was op de bouwwerf van de school:

- de preventieadviseur bevestigde dat Verhelst Aannemingen als aannemer instond voor de uitgraving van de bouwputten en de omgevingsaanleg;

- de werkgever betwistte niet dat het bedrijf op het ogenblik van de instorting, de weg- en groenaanleg rondom de school uitvoerde en dat de heer G. werkte als werfleider voor deze werken, zoals hij verklaarde.

De werkgever heeft nooit tegengesproken dat de heer G. die vrijdag 18 juni 2021 diende te werken van 07u00 tot en met 17u00, zoals stond vermeld in de ongevalsangifte (punt 24) en dat hij tot 17 uur ter plaatse is gebleven, zoals hij verklaarde en wat wordt ondersteund door de vermeldingen in zijn loonbrief. Dit gegeven konden de werkgever en de verzekeraar gemakkelijk verifiëren bij de rechtstreekse getuige de heer V. Het wordt niet betwist en het lijkt logisch dat deze ingenieur, als projectleider, de hiërarchisch overste van de heer G. was zoals deze laatste meermaals verklaart in zijn conclusies.

19.

Federale Verzekeringen wijst uitgebreid op de bewering van de preventieadviseur, als zou de heer G. met zijn collega, de projectleider V. in een café iets zijn gaan drinken.

De heer G. spreekt deze bewering met klem tegen in zijn conclusies:

“De verwijzing naar een ‘cafébezoek’ is volkomen onterecht. Er was trouwens helemaal geen ‘café’ tegenover of in de buurt van het bewuste gebouw.

In werkelijkheid betrof het een vergaderzaaltje waar de oplevering zou worden afgerond. Er stond ter plaatse een koelkast, maar er was geen bediening en de dranken dienden ook niet betaald te worden!”.

Deze verklaring van de heer G. wordt ondersteund door zijn stukken: foto's van de site genomen in 2021, waarop geen café is te zien, en foto's van de site in 2024, waarop wel een café te zien is, en enkele foto's van de plaats uit toenmalige krantenartikelen.

Deze foto's worden niet tegengesproken. Het is opnieuw opmerkelijk dat de verzekeraar of zijn inspecteur de rechtstreekse getuige V. niet hebben ondervraagd, en alleszins geen verklaring van hem bijbrengt.

De preventie-adviseur van de werkgever was op de hoogte van het gebeuren en de werkgever deed geen aangifte van het arbeidsongeval. Hij had er dus belang bij om naderhand argumenten aan te halen waarom het volgens hem niet om een arbeidsongeval ging.

20.

Om al deze redenen is voldoende zeker dat de heer G. het werk niet onderbroken had voor een café-bezoek. Hij stond dus wel degelijk onder het gezag van de werkgever.

21.

Tijdens de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst werd de heer G. [REDACTED] geconfronteerd met een zeer schokkende gebeurtenis: hij ziet het schoolgebouw waar bouwvakkers aan het werk waren instorten en bood hulp.

Dit gebeuren betreft een plotselinge gebeurtenis die een psychische en/of fysiek letsel kan veroorzaken.

In dat verband kan verwezen worden naar het arrest van 15 april 2002, Nr. S.01.0079.F. waarin het Hof van Cassatie als volgt oordeelde:

“Overwegende dat het arrest vermeldt dat de plotselinge gebeurtenis "bestond in de schok die de getroffene bij zijn aankomst op het werk te verwerken kreeg bij de aanblik van de materiële toestand die was ontstaan ten gevolge van de poging tot diefstal en die er het zichtbare teken van vormde, namelijk een ingebeukte deur en een tweede beschadigde deur, de zichtbare emotie van de collega's en de opwinding die er ter plaatse heerste ; dat als vaststaand moet worden aangenomen dat die externe gegevens voorhanden waren op het ogenblik dat (verweerder) op 14 juli 1997 omstreeks 10 uur 30 op zijn werk aankwam en dat (eiseres) trouwens niet beweerde dat die plaatsen hun oorspronkelijk uitzicht hadden herkegen en dat haar personeelsleden hun gewone gemoedsrust hadden hervonden alsof er niets gebeurd was ; dat bovendien uit de door (verweerder) overgelegde medische stukken op zijn minst blijkt dat die externe gegevens, door de angst die zij veroorzaakten, de stress konden hebben uitgelokt en het bij de patiënt vastgestelde psychiatrisch ziektebeeld konden hebben teweeggebracht (...) ; dat de eerste rechters dus terecht erkennen dat (verweerder) een plotselinge gebeurtenis aantoont en dat zij in hun motivering preciseren 'dat de plotselinge weerslag van een uitwendige oorzaak op de persoon te dezen de emotie is bij het zien van de collega's en van de wanorde die het gevolg was van de enkele uren tevoren gepleegde overval' ;

Overwegende dat de appèlrechters door die overwegingen, waaruit met name blijkt dat de aanblik van de situatie door verweerder op objectieve gegevens berust, hun beslissing regelmatig met redenen omkleden en wettig beslissen dat verweerder het bestaan van een plotselinge gebeurtenis aantoonde ; ” (www.juportal.be).

22.

Federale Verzekeringen toont niet aan dat het ongeval dat de heer G. [REDACTED] was overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst niet was overkomen door het feit van de uitvoering van die overeenkomst. (vgl. artikel 7 derde lid Arbeidsongevallenwet).

De heer G. [REDACTED] bood hulp, wat een normale spontane reactie was van een werfleider die daar aanwezig was voor een andere aannemer op de site. Het is overigens zeer aannemelijk dat het feit dat de heer G. [REDACTED] spontaan hulp bood in de hand werd gewerkt door het feit dat op de site (de werf van het schoolgebouw, de bijgebouwen en de aangelanden) meerdere aannemers tegelijk aanwezig waren, waaronder zijn werkgever (Verhelst die instond voor de wegeniswerken, graafwerken, groenaanleg), zodat de arbeiders van de

verschillende aannemers vanzelf onderling regelmatig contacten hadden, zoals de heer G. ████████ verklaart.

23.

Het ongeval gebeurde dus tijdens en door de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

24.

Zoals Federale Verzekeringen bevestigt in haar conclusies, blijkt het letsel en de arbeidsongeschiktheid uit de stukken. De letsels (psychisch lijden met fysieke klachten) blijken uit de verslagen van de huisarts en werden niet in twijfel getrokken door de raadgevend-geneesheer van Federale Verzekeringen, Dr. B. ████████ in zijn verslag. Deze noteerde onder punt “2.2.3 Letsel in causaal verband (met inbegrip van eventueel later vastgestelde letsels)” een “reactief depressief syndroom”.

25.

Federale Verzekeringen werpt op dat er twijfel bestaat of het letsel en de ongeschiktheid in oorzakelijk verband staan met de feiten zoals deze zich hebben voorgedaan.

Zij wijst op het feit

- dat al langer werd vastgesteld dat de nieuwe functie, waarin de heer G. ████████ nog maar recent werkzaam was, hem wat te veel aan het worden was en het ongeval wellicht de spreekwoordelijke druppel heeft gevormd;
- dat de gebeurtenis op 18 juni 2021 mogelijks niet de enige aanleiding voor de mentale problemen in hoofde van de heer G. ████████ is.

26.

Zoals vermeld hierboven, bepaalt artikel 9 Arbeidsovereenkomstenwet : “Wanneer de getroffene of zijn rechthebbenden benevens het bestaan van het letsel, een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, wordt het letsel, behoudens tegenbewijs, vermoed door een ongeval te zijn veroorzaakt”.

Er bestaat dus een wettelijk vermoeden dat het letsel veroorzaakt werd door deze plotselinge gebeurtenis maar dit vermoeden kan weerlegd worden.

Het Hof van Cassatie bevestigde in verband met het tegenbewijs van het wettelijk vermoeden van een oorzakelijk verband tussen een arbeidsongeval en een letsel:

- dat het in die wetsbepaling bedoelde vermoeden weerlegd is wanneer de rechter de zekerheid heeft of ervan overtuigd is dat het letsel niet het gevolg is van het ongeval en dat daarbij volstaat dat met de grootste graad van waarschijnlijkheid is uitgesloten is dat het letsel het gevolg is van het ongeval (Cass., 3 februari 2003, www.juportal.be; Cass. 19 oktober 1987, Arr. Cass., 1987-1988, 197).
- dat die hoger graad van waarschijnlijkheid kan blijken uit de vaststelling door de geneesheer-deskundige dat een dergelijke oorzakelijke relatie in de medische literatuur niet

Het hof veroordeelt Federale Verzekeringen om aan de heer G [REDACTED] de kosten van het geding in hoger beroep te betalen, tot nu begroot op de wettelijk rechtsplegingsvergoeding voor een niet in geld waardeerbare vordering, hetzij 228,64 euro.

Het hof legt de bijdrage van 24 euro voor het fonds voor juridische tweedelijsbijstand ten laste van Federale Verzekeringen.

Dit arrest wordt gewezen en ondertekend door :

C [REDACTED] kamervoorzitter,
E [REDACTED] M [REDACTED] raadsheer in sociale zaken, werkgever,
P [REDACTED] J [REDACTED] raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
Bijgestaan door C [REDACTED] D [REDACTED] griffier

C [REDACTED]
E [REDACTED] M [REDACTED]
P [REDACTED] J [REDACTED]
C [REDACTED] D [REDACTED]

en uitgesproken op de openbare zitting van 9 februari 2026 van de 5e kamer waar aanwezig waren :

C [REDACTED] kamervoorzitter,
I [REDACTED] D [REDACTED] griffier

C [REDACTED]
I [REDACTED] D [REDACTED]